

Kandidaten voor Urker Helden-straatnamen

Naam	Omschrijving	
<p>Cornelis Hoefnagel 1824-1892</p>	<p>Zeehelden</p> <p>Zeeheld Samen met schipper Evert Bakker en opvarenden Evert en Gerrit Hoefnagel, Frans de Boer en Riekelt Korf, redde Cornelis Hoefnagel twaalf schipbreukelingen van het Duitse stoomschip Urania bij het Duitse eiland Nordeney in 1873. De twee schippers zijn door Friedrich Wilhelm III, koning van Pruisen, onderscheiden met een medaille en een zilveren tabaksdoos met inscriptie. Evert Bakker is reeds vernoemd in de Evert Bakker-kade. Naar Cornelis Hoefnagel is het boothuis van de KNRM vernoemd.</p>	
<p>Klaas van Urk 1868-1935</p>	<p>Kapitein Reddingsboot Brandaris Terschelling Klaas van Urk vertrok na zijn trouwen met Pietertje Korf naar Terschelling, waar hij verbonden was aan de reddingsboten Brandaris I en II. Als ervaren visserman kende hij de gronden rondom het eiland op zijn duimpje. Hij werd schipper bij het reddingswezen en redde met zijn bemanning 289 schipbreukelingen. Hij werd kreeg hiervoor hoge onderscheidingen. Ook is hij oprichter van de gereformeerde kerk op het eiland ('Kerkje van Ome Klaas'), waar hij koster, diaken, administrateur en preeklezer was. Op Terschelling is een straat naar hem vernoemd.</p>	
<p>Hessel Snoek 1908-1970</p>	<p>Visser, zeeheld Hessel Snoek speelde aan het roer van 'radioschip' UK 141 een curiale rol tijdens de Zeeuwse watersnoodramp van 1953. Na de oprichting van het Urker KNRM reddingsstation werd hij de eerste schipper en kreeg de beschikking over de 'Zeemanshoop'. De reddingsboot deed op diverse stations dienst en maakte furore met een aantal spectaculaire reddingen. Hessel Snoek maakte 82 tochten en wist met zijn bemanning een honderdtal mensen te redden.</p>	

Diversen		
<p>Jannetje Snijder- Hakvoort 1821-1908</p>	<p>Vroedvrouw Jannetje Snijder-Hakvoort (Jannetje de Vroemoer) gaat in 1906, na bijna vijftig dienstjaren, na enige aansporing pas met pensioen. Ze is dan 85 jaar en heeft ongeveer vijfduizend Urker kinderen ter wereld gebracht. Jannetje trouwde met twee vissers uit Enkhuizen, die beiden verdronken. Haar derde huwelijk was met de Urker zeilmaker Hendrik Snijder.</p> <p><i>Urk kende door de eeuwen heen verschillende vroedvrouwen, in eerste instantie niet-Urkers, die hier van soms enkele decennia in functie waren. Ook zij zijn een vermelding waard: Josintgen Jacobsdr Salebien 1629-1637, Ietjen Jans 1665, Johanna Geertruide de Bok 1790, Antje de Kraay 1815, Geertruida Eenhorst 1818-1858, Hendrika Pasterkamp-Smith 1924-1932, H. Post-Barends 1932-1952</i></p>	
<p>Klaas Koffeman 1833-1885</p>	<p>Onderwijzer, auteur, maatschappelijk werker Klaas Koffeman was op jonge leeftijd bemanningslid van een Oost-Indievaarder en deed na terugkomst examen voor acte onderwijzer. Hij werkte achtereenvolgens als ondermeester in Broekerhaven, Brunnepe en Urk. Hij werkte hij in 1875 mee aan onderzoek van Johan Winkler naar Urker taal, stelde woordenlijst Urkers-Nederlands samen en publiceerde als eerste in het Urker dialect (gelijkenis van de verloren zoon). In 1881 was hij mede-oprichter van de Van Alphenstichting, die bejaarde vissers ondersteunde.</p>	
<p>Jacob Brands 1859-1932</p>	<p>Oprichter Draagt Elkanders Lasten, maatschappelijk werker Jacob Brands (vissers en scheepskapitein) richtte in 1898 het ziekenfonds en pensioenfonds DEL op, om diaconieën te ondersteunen bij de zorg voor zieken en behoeftigen. In 1904 werd ook een hospitaalfonds opgericht, zodat leden naar het ziekenhuis konden, ook als ze geen geld hadden. De DEL bestaat tot op de dag van vandaag als begrafenisfonds en -vereniging. Brands was tot zijn dood in 1932 voorzitter.</p>	

<p>Marijtje Ras 1895-1963</p>	<p>Baakster, hullenmaakster Marijtje werkte als dienstmeisje in West-Friesland en werkte na terugkomst op Urk als naaister. Ze ontwikkelde zich tot baakster (kraamverpleegster) en kreeg hier veel waardering voor (incl. lintje). Ze deed in Brussel examen in kantklossen. Ook was zij actief bij Het Goede Doel.</p> <p>Ze was de voorloopster van de Urker kraamverzorsters en (handmatige) hullenmaaksters.</p>	
<p>Marretje van Urk-Koffeman (Mariap) 1898-1966</p>	<p>Dichteres en publiciste. Auteur van bekende gedicht 'Vaarwel mijn Zuiderzee'. Mariap verwierf landelijke bekendheid in de naoorlogse jaren toen Urk bezocht werd door journalisten en schrijvers. Ze werd uitgebreid geïnterviewd, gefotografeerd en ook afgebeeld op schilderijen. Behalve spreekbuis van een verdwijnende Zuiderzeecultuur zette ze zich in voor erfgoedbehoud. Ze was vaste medewerker van de Oprechte Urker en Nieuwsblad van Friesland.</p> <p>Van haar hand verschenen drie boeken: Vaarwel mijn Zuiderzee (1947), Urker ambachten en bedrijven (1955), en Urk is zó mooi (1988).</p>	
<p>Dirkje Snoek-Koffeman 1880-1944</p>	<p>Eigenaar visserijbedrijf, Noordzeebotter Dirkje Snoek-Koffeman verloor zoals veel vissersvrouwen in die tijd haar man op zee. Ze bleef met zes kinderen achter. Dirkje vroeg krediet aan om over te schakelen op de Noordzeevervisserij en liet een ijzeren botter voor haar zoons bouwen, de UK 141, de 'Jacob'. Ze betaalde haar krediet tot de laatste cent af. De Tijdens de Zeeuwse watersnoodramp van 1953 speelde de UK 141 met zoon Hessel Snoek aan het roer een cruciale rol als 'radioschip'. De UK 141 werd aangekocht door Jelle Fokke Visser en ligt nu als historisch schip in de Urker haven. Dirkje was een van de vele Urker vrouwen die in de jaren 30 protestbrieven schreef aan de Rijksdienst van de Zuiderzeesteunwet.</p>	

<p>Jan Visscher (Jan de Knipper) 1855 - 1938</p>	<p>Autodidact kunstenaar. Voor zover bekend Urks eerste kunstenaar. Jan nam zich op twaalf jarige leeftijd een keukenschaar ter hand om zich de knipkunst aan te leren. Hij kon niet lezen of schrijven, en kreeg de hulp van zijn vrouw en dochter bij het knippen van namen en gedichten. Het hoogtepunt in zijn carrière was de Zuiderzeeverisserijtentoonstelling in Enkhuizen in 1930, waar hij een demonstratie van zijn knipkunst gaf. Jan was de eerste Urker die in het Pieter Scheen Lexicon verscheen. Veel werk is verloren gegaan; een deel van zijn nalatenschap is te vinden in het Openluchtmuseum van Arnhem.</p>	
<p>Cornelis de Vries 1867-1949</p>	<p>Onderwijzer, redacteur en auteur van 'Geschiedenis van het eiland Urk' Cornelis de Vries studeerde aan de kweekschool te Nijmegen en werkte als leraar op diverse scholen. Rond 1893 werd hij schoolhoofd in Leerdam, waar hij trouwde met Catharina Callenbach (dochter van uitgever Callenbach). Vanaf de oprichting van de Urker Courant in 1912 was hij redacteur; bij de herstart van de krant in 1923 werd hij hoofdredacteur. Na haar dood reisde Cornelis naar Batavia om de Urker verpleegster Geertje Kramer (ook medewerker van de Urker Courant) ten huwelijk te vragen. Vooral na zijn pensionering verrichtte Cornelis onderzoek naar de geschiedenis van Urk. Zijn handgeschreven manuscript verscheen 14 jaar na zijn overlijden en wordt tot op de dag van vandaag als het standaardwerk over het Urker verleden gezien.</p>	
<p>Gerrit Westerneng 1858-1955</p>	<p>Poolreiziger, zeeheld, caféhouder De Durgerdammer Gerrit Westerneng was van 1878 tot 1884 lid van expedities naar Nova Zembla, o.a. op zoek naar het graf van Willem Barentsz. Hij was naast zeeman een begenadigd amateur-kunstenaar en liet vele tekeningen en schilderijen nagelaten van zijn bijzondere reizen. Na de expedities trouwde hij met Marretje Hakvoort en opende op Urk een café (de "Willem Barentsz"). Gerrit en Marretje kregen tien kinderen, waaronder Sijtje, moeder van Gerrit Wakker, fotograaf en winkelier</p>	

<p>Jelle Fokke Post 1829-1909</p>	<p>Omroeper Urk had in elk geval vanaf 1855 steeds een of twee omroepers, die officiële en particuliere aankondigingen maakte. Het beroep werd in de Jaren 70 afgeschaft toen een omroepwagen zijn intrede deed. De meest iconische omroeper was 'blinde' Jelle, die gewapend met een bel en zijn trouwe hond Jurrie aankondigingen in het dorp maakte. Hij deed zijn plicht van 1888 tot 1909 en werd een aantal keren door bezoekers vereeuwigd en beschreven.</p> <p><i>Jelle staat in een lange traditie van omroepers, waarvan drie blind. Dit zijn Jelle Post (1881-1988), Riekelt de Vries (1881-1988), Jochem Woord (1909-1913), Jelle Loosman (1913-1925), Klaas Asma (1925 tot 1940), Willem Post (1940-1945), Christien Verstelle (in 1940 om te waarschuwen tegen de komst van Duitse soldaten), Evert Weerstand (1945 – 1950) en Jacob de Vries (1950-±1970)</i></p>	
<p>Lubbertje Kramer 1891-1970</p>	<p>Visser, schrijver, initiatiefnemer Vissersmonument Visser, wethouder, schrijver, initiatiefnemer Vissersmonument Lub was een vooruitstrevend visserman, die in 1944 een Noordzeekotter liet ontwerpen en bouwen, een voorbeeld dat door velen is opgevolgd. Hij was actief in kerk en politiek en auteur van het boek 'Zee op! Uit het leven van een Urker visser'. Hij verzette zich met succes tegen een plan om Urks historische dorpskern te 'saneren', waardoor het oude dorp van de sloop werd gered.</p>	
<p>Grietje Post 1893-1992</p>	<p>'Moeder' en bemiddelaarster van Urker dienstmeisjes Nadat Grietje Post (Griet van d'ouwe Schipper) als 17-jarige als dienstmeisje in Amsterdam ging werken werd ze al snel de 'moeder' en bemiddelaarster van andere meisjes, die ze opving, troostte en desnoods aan een (nieuwe) betrekking hielp. Ze deed dit op vrijwillige basis en werd hierom enorm gewaardeerd. Ook was ze leider van een meisjesvereniging en voer drie jaar mee op de grote vaart. Griet werkte 19 jaar als dienstmeisje, waarna ze trouwde en verhuisde naar Kampen. Hier werd ze de laatste stadsomroepster.</p>	

<p>Sijtje Wakker- Westerneng 1903-1995</p>	<p>Manufacturierster; oranjegezinde winkelierster Sijtje was de dochter van de poolreiziger Gerrit Westerneng en Marretje Hakvoort. Ze werkte net als haar zussen als dienstmeisje, achtereenvolgens in Andijk en Amsterdam. Ze kreeg zes kinderen bij haar eerste man, Klaas, Wakker, en -na zijn dood- vier bij haar tweede man, Teunis Woort. Sijtje had een stoffenwinkel, waarin ze ook haar 'Oranje museum' onderbracht. Ze gaf ooit een pop in Urker klederdracht aan Koningin Beatrix, voor haar oudste zoon.</p>	
<p>Jacoba Brouwer 1906-1932</p>	<p>Oprichtster van Het Goede Doel Jacoba Brouwer was 15 toen ze in 1931 Het Goede Doel oprichtte. Vlak voor haar overlijden nodigde ze een twintigtal vrouwen uit en stuurde een geldverzoek naar de winkeliers. De vrouwen zetten na Jacoba's overlijden de hulp aan tbc-patiënten en andere behoeftigen voort. Bij het 50-jarig jubileum bleek dat Het Goede Doel al fl 100.000 dmv van bazaars etc. had ingezameld. Zij ondersteunde ook het Buurthuis van het Witte Kruis.</p>	
<p>Harpje Visser 1907 - 1970</p>	<p>Onderwijzeres Harpje Visser was een van de weinige Urker vrouwen die in 1925 de kans kreeg om naar de kweekschool in Haarlem te gaan. In 1929 kreeg zij voor de eerste klas een benoeming op de Wilhelminaschool. Ze werd de 'kleine juffrouw Visser' genoemd. Haar zus Stientje was handwerklerares. Haar onderwijsmethode was populair. Ze gaf kinderen de kans eerst hun moederstaal te spreken, voor over te gaan op ABN. Zowel collega's met problemen als kinderen met leerproblemen kwamen bij haar thuis. Harpje en Stiene vingten ook de vier kinderen van hun overleden broer en schoonzus op.</p>	
<p>Willem, Teun en Bab Ruiten 20ste eeuw</p>	<p>Dichters Willem, Teun en Bab Ruiten waren alle drie dichters, waarvan Willem ook op landelijk niveau publiceerde. Alle drie waren ze op Urk betrokken en vonden hier grotendeels hun inspiratie. Willems gedichten verschenen het christelijk tijdschrift Op den Uitkijk; hij heeft 2 bundels op zijn naam staan. Teun dichtte o.a. voor Dindua. Bap's gedichten werden gepubliceerd in Het Urkerland.</p>	

<p>Tromp de Vries 1917 - 2011</p>	<p>Onderwijzer, dichter en publicist, auteur van Urker Volkslied en gedicht Vissersmonument Urk heeft de documentatie en behoud van haar erfgoed met name aan Tromp de Vries te denken, die onvermoeibaar de taal en cultuur van Urk vastlegde en bekendheid gaf. Behalve talloze artikelen in landelijke tijdschriften schreef Tromp talloze boeken in de serie Urker Uitgaven. In 1917 is het Cultuur-Eus Tromp de Vries geopend - een initiatief van Stichting Urker Taol en Documentatiecentrum Urk.</p>		
<p>Steven Ras 1919-2019</p>	<p>Kunstenaar Steven Ras verdiende zijn geld als schilder maar werd bekend door het creatieve schilderwerk dat hij in zijn vrije tijd deed. Ook was hij ouderling en voorzitter van Urker Mannekoor Hallelujah. Naast ontelbaar veel prachtige schilderijen, liet hij ook tal van schriftjes na met gedichten en verhalen.</p>		
<p>Cornelis Zeeman 1920-1970</p>	<p>Bankdirecteur, onderwijsbestuurder Cornelis Zeeman, zoon van een visser uit Marken, was directeur van de AMRO bank. Als kredietverstrekker en als adviseur vervulde hij een belangrijke rol vervuld binnen de Urker visgemeenschap en in het verenigingsleven. Hij was mede-oprichter van het Vissersmonument. De naam Cornelis Zeeman is synoniem met de ontwikkeling en modernisering van de Urker vissersvloot.</p>		
<p>Albert Cornelis (Appie) Baantjer 1923 - 2010</p>	<p>Politieman en auteur Baantjer ging in 1945 werken bij de Amsterdamse politie, nadat zijn vader daar voor hem had gesolliciteerd. Van 1955 tot 1983 zou hij als onderzoeker op bureau Warmoesstraat werken. Begin jaren zestig bedacht Baantjer het personage De Cock; in totaal zouden in de misdaadserie 70 boeken verschijnen. Van deze boeken zijn ruim 7 miljoen verkocht. In 2001 onthulde Baantjer een ANWB plaque op zijn geboortehuis in Wijk 2. Op zijn 75ste verjaardag verzorgde het Urker Mannenkoor Hallelujah een concert. In 2008 werd het Appie Baantjer Museum geopend.</p>		

<p>Frits Bode 1926-1990</p>	<p>Dirigent, musicus Terwijl hij in de bakkerij van zijn vader werkte reisde Frits Bode per boot naar Enkhuizen om bij Dick van Wilgenburg orgel studeerde, en naar Hoorn waar hij directie bij Gerard Boudijn studeerde. Op latere leeftijd behaalde hij aan het Conservatorium van Utrecht uiteindelijk zijn dirigentdiploma. Kort na de oprichting van het mannenkoor Urker Zangers in 1968 werd hij dirigent. Onder zijn bekwame en enthousiaste leiding maakte het koor snel naam. Frits Bode groeide uit tot een bekende muzikale persoonlijkheid in de Nederlandse koor- en muziekwereld.</p> <p><i>Vele andere Urkers hebben een belangrijke bijdrage aan muziek en koorzang geleverd, waaronder Jan van Dalfsen, Gerrit Snoek, Meindert Kramer, Puck van der Zwan, etc.</i></p>	
<p>Visserij, scheepsbouw en vishandel</p>		
<p>Albert Roos 1849-1929</p>	<p>Scheepsbouwer Albert vestigde zich met zijn vader Jelle als scheepsbouwer op Urk. De werf Roos was de eerste op Urk. De werf had drie bedden. Schepen werden met behulp van een lier aangedreven door paarden of mensen op het droge getrokken. Roos bouwde houten bidders en gingen niet mee in het 'ijzeren tijdperk'.</p> <p><i>Ook andere scheepsbouwers voorzagen Urk van houten of ijzeren schepen en reparaties, waaronder A. Koopmans, L. Metz en K. Hakvoort.</i></p>	
<p>Rein Bos 1919-1995</p>	<p>Grondlegger visindustrie, mede-oprichter reddingsstation Begin jaren zestig starten de gebroeders Jan en Rein Bos de visverwerking op Urk. Beiden visten op de UK 243 toen één van hun zoons aan boord een ongeluk kreeg, waardoor deze niet meer mocht varen. Het was tijd om de bakens te verzetten. De broers ondernamen een studiereis naar Denemarken en besloten een visfileerbedrijf te beginnen. Er werd personeel aangetrokken voornamelijk meisjes voor het fileerwerk, en contracten voor de afzet afgesloten, waaronder één met Unilever. Vanuit Denemarken werd mevrouw Lundholm ingevlogen om de meisjes het vak te leren. Rein was mede-oprichter van het reddingsstation van de KZHRM en bestuurslid van diverse visserijorganisaties.</p>	

<p>Gebroeders Bakker (Teunis, Roelie en Koert)</p>	<p>Grondleggers visindustrie In 1961 richtte een groep vissers de UVAA coöperatie op. Onder hen de oprichters van Orca Vis - Teunis, Roelie en Koert, medebouwers aan het 'Wonder van Urk. Samen met gebroeders Bakker en Baarssen hebben zij de weg geplaveid naar een moderne visindustrie met een sterke exportpositie door technologische kennis, vakkennis en doorzettingsvermogen.</p>	
<p>Jannetje de Ridder (Jannie) 1950 Boukje Bos 1945</p>	<p>Eerste fileersters In de 60er jaren is op Urk de moderne visverwerking geïntroduceerd, waarbij platvis werd gefileerd, ingevroren en geëxporteerd. Urk keek dit af van Denemarken en huurde de ervaren Deense fileerster, mevr Lundholm, in. Vanaf 1964 vonden eerst tientallen, later duizenden Urker meisjes en vrouwen werk als fileerster op oplegster. Dankzij hun inzet kwam het 'Wonder van Urk' tot stand. Onder de eersten bevonden zich Boukje Bos (dochter van visproducent Rein Bos en Grietje Hakvoort) en Janny de Ridder (dochter visserman Joos de Ridder en Hendrikje Nentjes).</p>	

Bestuurders

Heren en Vrouwen van Urk	
<p>Liutgard van Elten 953 - 990</p>	<p>Vorstin van eiland Urk Liutgard van Elten was de jongste dochter van Wichman IV van Hamaland en Liutgard van Vlaanderen. Zij werd de eerste abdis van het door haar vader gestichte sticht Elten. De abdij bood een onderkomen aan rijke ongehuwde dames die wachten op een geschikte huwelijkspartner. Keizer Otto de Grote keurt in 970 de schenking aan Elten door graaf Wichman IV niet alleen goed, hij gaat zelfs nog verder. De keizer doet ook afstand van al zijn eigen koninklijke rechten op het gebied en zorgt er zo voor dat de Abdis van Elten zelfs de status van 'Vorstin' krijgt.</p>
<p>Heren en Vrouwen van Kuinre en Van Voorst 13de-15de eeuw</p>	<p>De Heren en Vrouwen van Kuinre en Van Voorst zijn Urks eigenaren in de 13de, 14de en 15de eeuw. De eerste is Heynric de Kunre, leenman van het gedeelte van 'De landen van Urck' dat van oudsher toebehoort aan het Pantaleonsklooster van Keulen. Hoewel Heynric ook bezittingen rond Kuinre van de bisschop van Utrecht te leen heeft en in Kuinre een burcht bezit, heeft hij alleen op Urk 'het overste recht'</p>

	<p>(dwz. het hoge- of halsrecht dat recht geeft om met de dood te straffen). De heren van Kuinre staan ook als bekend als kapers. Roofridder Roderic van Voerst bezat een burcht bij Zwolle.</p> <p>Heynric wordt opgevolgd door :</p> <p>Henricus van Kuinre 1300-1331 Johan van Kuinre 1331-ca. 1360 Zweder van Voorst 1330-1360 Herman I van Cuyne 1360-1376 Roderic van Voerst 1363-1381 Dirk van Zwieten 1381-1408 Johanna van Asperen van Voorst en Keppel 1408-1412 Herman III van Kuinre 1408-1438 Alijt van Kuinre 1438-1470</p>
Heren Zoudenbalch	<p>Heren van Urk 1476-1599</p> <p>Vanaf 1476 was Urk eigendom van de familie Zoudenbalch. Verschillende leden uit de familie waren eigenaar van Urk tot daar in 1614 een einde aan.</p> <p>De Urkers willen in eerste instantie hun pacht niet betalen, want zij zien Gerrit Entzoon als hun heer. Verstoken van de back-up van de inmiddels gesneuvelde Karel de Stoute doet Gerrit in 1479 op Urk echter afstand van alle rechten. Evert Zoudenbalch is definitief de baas op Urk. De heerlijkheid Urk betekent duidelijk heel veel voor hem (en zijn familie), want hij voert lange en dure processen tegen machtige Bourgondische en Habsburgse landsheren. Weer wordt hij in zijn leenrechten op Urk hersteld. Ouder wordend doet hij in 1495 een stap terug en geeft de hoge heerlijkheid over aan zijn neef en naamgenoot Evert Zoudenbalch.</p>
Barbara van Essesteyn	<p>Vrouwe van Urk 1599-1614</p> <p>Vrouw van Gerrit Zoudenbalch. De Vrouwe van Urk heeft belangrijke contacten aan het Hof in Brussel en die komen van pas. Barbara van Essesteyn bouwt in 1600 een nieuwe kerk op Urk, alwaar de heilige mis bediend wordt onder het toezicht van een portret van de Vrouwe.</p>
Jonkheer Johan van de Werve 1578-1659	<p>Heer van Urk, Antwerpse Ridder</p> <p>Johan van de Werve is een ridder uit Antwerpen die in de periode 1616 tot 1660 op Urk rechten heeft en zich Heer van Urck en Emeloort mag noemen.</p>
Ambachtsheren	

van Urk	
Gillis Valckenier 1623 – 1680	Ambachtsheer van Urk, burgemeester van Amsterdam Gillis Valckenier stamde uit het patriciërgeslacht Valckenier, en was de zoon van de Amsterdamse burgemeester Wouter Valckenier. Hij was bewindhebber van de Oost-Indische Compagnie (VOC) en was vervolgens negen keer burgemeester van Amsterdam. Op Urk werd de Reformatie gestimuleerd doordat hij er als streng calvinist alles aan doet om de paapse gebruiken op het eiland uit te roeien.
Gerrit Jacob Witse ?-1626	Ambachtsheer van Urk, Burgemeester van Amsterdam, ontsteker Vuurbaak Burgemeester Gerrit Jacob Witse van Amsterdam dringt er bij de Pilotage Commissie, een samenwerkingsverband tussen de steden Amsterdam, Enkhuizen, Hoorn en Medemblik met als taak de scheepvaartroutes over de Zuiderzee te beveiligen, op aan om op Urk een vuurbaak te bouwen. Het verzoek wordt gehonoreerd en op Urk wordt een stenen vierkante vuurbaak gebouwd. Gerrit Jacob Witse ontsteekt het eerste vuur. Voortaan wordt in het donkere jaargetij elke nacht een kolenvuur gestookt ter oriëntatie van de scheepvaart.
Andries de Graeff 1611-1678	Ambachtsheer van Urk Andries de Graeff, burgemeester van Amsterdam, wordt na de aankoop van Urk door Amsterdam in 1660 leenman en daarmee tot Heer van Urk en Emmeloord. De regent uit de Gouden Eeuw was in totaal zevenmaal burgemeester van Amsterdam. De Graeff was tevens raad van de Admiraliteit van Amsterdam. In augustus 1661 bezoekt een afvaardiging het eiland om het bezit te inspecteren. Dat situatie valt ze niet mee. Tijdens een diner in het huis van de schout belooft Amsterdam goed voor Urk te zorgen en belooft Urk de plichten ten aanzien van de nieuwe heer trouw te vervullen en, eindelijk, protestant te worden.
Nicolaas Witsen 1641- 1717	Ambachtsheer van Urk, burgemeester van Amsterdam, bouwer van paalscherm maakte met Jacob Boreel een reis naar Rusland. Burgemeester, auteur van een boek over scheepsbouw, bewindhebber VOC, cartograaf, verzamelaar van curiositeiten, etc. Hij was bevriend met Tsaar Peter de Grote, die aan zijn sterfbed zat. Nicolaas Witsen was miljonair toen hij stierf. Witsen gaat na de zware storm van 8 januari 1710 poolshoogte op Urk nemen en schrikt van de omvang van de schade. Hij geeft opdracht tot inspectie waardoor een palenscherms langs de kwetsbare gedeelten van het eiland wordt gebouwd. Het stadsbestuur schrijft een loterij uit om deze te kunnen bekostigen.
Hendrik Hooft Danielszoon 1716 - 1794	Ambachtsheer van Urk, burgemeester van Amsterdam In 1775 wordt Hendrik Hooft Danielszoon, leider van de democraten onder de regenten, Urks ambachtsheer. Hooft was omstreeks het midden van de eeuw een van de belangrijkste kooplieden en bankiers aan de beurs. Hij was eigenaar van twee winstgevendende koffieplantages en verrekende miljoenen aan de Amsterdamse wisselbank. Het bestuur van de eilanden Urk en Emmeloord laat Hendrik Hooft

	grotendeels over aan zijn oomzegger Jacob Hooft, commissaris van de pilotage in Amsterdam. Door zijn functie kwam deze regelmatig op inspectiereis naar Urk, om de pilotagewerken te controleren. Van 1781 tot 1787 is Jacob Hooft de feitelijke regeerder over Urk, ook is hij vaak tussenpersoon tussen de Urkers en de Amsterdamse burgemeesters
--	---

Niet-Urker helden

Petrus Plancius (Pieter Platevoet) 1552 - 1622	Predikent, astronoom en cartograaf. Het geslacht Hoefnagel stamt van hem af Petrus Plancius was een Vlaams astronoom, cartograaf, geograaf, bewindhebber van de VOC en predikant. Zijn eigenlijke naam was Pieter Platevoet die hij verlatijnste tot Petrus Plancius. De betachterachterkleindochter van ds. Plancius trouwde met Leendert Hoefnagel, die in 1790 als chirurgijn naar het eiland kwam. Alle Urker Hoefnagels stammen van deze predikant af.
Petrus Salebien ...-1637	Urks eerste predikant Petrus Salebien werd op 15 oktober 1628 als eerste predikant van Urk bevestigd. Hij is een voormalig schoolmeester uit Castricum. De kerkgangers, slechts een handjevol, zijn overwegend volgelingen van Jaspers Jans, die zich in 1597 op het eiland vestigde en aanhanger was van de Reformatie. Hij liet de eilanders al kennis maken met de 'nije leere'. Hij stierf op Urk aan de pest. Zijn vrouw Josintgen Jacobsdr werkte als vroedvrouw.
Leendert Hoefnagel 1759-1827	Chirurgijn op Urk De in Harderwijk geboren chirurgijn is tijdens zijn werk op Urk genoodzaakt om op allerlei manieren zijn brood te verdienen. Zijn naam prijkt zelfs op de loonlijsten bij heiwerkzaamheden voor de zeevering. Hoefnagel laat het eiland niet in de steek en zet zich in voor het vaccineren van de bevolking tegen pokken. Sinds begin negentiende eeuw in ons land een doeltreffend middel om deze vreselijke ziekte te lijf te gaan. Door vroegtijdig inenten van meer dan honderd personen in 1811 weet hij zo een pokkenepidemie in de kiem te smoren. Na zijn dood in 1827 wordt hij opgevolgd door Pieter de Groot en niet veel later krijgt Pieter Musk een vaste aanstelling. Drie van Leenderts negen kinderen trouwen met een Urker, waardoor de naam Hoefnagel tot op heden op Urk voortleeft.
Johan Samuel Creutz 1747 – 1815?	Stadsbouwmeester van Amsterdam en Urk Johan Samuel Creutz is de ontwerper van het Kerkje aan de Zee, dat in 1786 in classicistische stijl werd gebouwd. Ook was hij architect van de Urker zeevering. Creutz was geboren in Berlijn maar emigreerde op jonge leeftijd naar de Republiek. Mede dankzij een goed getuigenis van de vermaarde Leidse hoogleraar Jean Nicolas Sébastien Allamand wist hij de Amsterdamse stadsfabriek binnen te dringen.

<p>Samuel, Hendrika en Lea Kropveld Samuel: 1892-1943</p>	<p>Joods koopmansgezin De joodse koopman Israël Samuel Kropveld kwam al voor 1938 twee dagen per week venten op het eiland Urk. Vlak voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog vestigde hij zich, samen met zijn vrouw Hendrika de la Penha en jongste dochter Lea aldaar. In mei 1942 zijn ze, op last van de Duitse bezetters, geëvacueerd naar Amsterdam. Op 6 april 1943 werden ze vanuit Westerbork naar het vernietigingskamp Sobibor getransporteerd en vergast.</p>
<p>Ernst Leyden 1892 –1969</p>	<p>Kunstenaar Leyden reisde de halve wereld af en liet een spoor van kunstwerken achter. Daarom is het extra bijzonder dat hij het begin van zijn carrière (1919-21) op Urk woonde, waar hij misschien zijn mooiste werk maakte. Naast het Stedelijk Museum, Musée d'Art Moderne, de Tate Gallery en het Guggenheim Museum heeft ook Museum Het Oude Raadhuis werk van Leyden hangen. In 2014 verscheen het boek 'Ernst Leyden op Urk' van Elisabeth Oost en Klaas Post.</p>
<p>Willem Arondeus 1894 –1943</p>	<p>Beeldend kunstenaar, dichter en verzetsheld Leyden ontving veel reizende kunstenaars op het eiland. Toen hij ging reizen nam graficus en schrijver Willem Arondéus zijn plekje van 1920 en 1922 over. Urk werd zijn geliefde bestemming, waar hij vaak terug zou komen. Hij heeft wisselende contacten met Urker jongens, sommige gedichten getuigen ervan. Tot 1932 is hij samen met een Urker geliefde. Arondeus was in 1943 leider van de aanslag op het Amsterdamse bevolkingsregister in Amsterdam. Hij werd na een proces op 1 juli 1943 geëxecuteerd.</p>